

Členové mágostráže následují jeden po druhém jeho příkladu a po chvíli už se mi klaní všichni. Šosy jejich pláštů se rozprostrou po zemi a zakryjí hlínu černou, stříbřitě se blyštící látkou.

William stojící po mém levém boku pohlédne na klečící čaroděje a pak opět na mě. Jasně. Teď je ta pravá chvíle zachovat protokol, který jsem si pečlivě nastudovala. Odkášu si. „Povstaňte, mágosenešale Erebe, představiteli Nejvyšší rady regentů, i vy, šlechtní členové mágostráže Řádu kulatého stolu.“

Erebos a merlinové se ladně narovnají a postaví se do pozoru.

Mágosenešal mi hledí do očí ani nemrká a mně dojde, že očekává, že zbytek našeho rozhovoru budu řídit já.

„Já...“ No tak, Bree, *protokol, protokol*. Začni formalitami. „Vítejte v Jižní kapitule, senešale stínů. Přicestoval jste v doprovodu vaší regentky? Velmi ráda bych se s ní setkala.“

Erebos se usměje a skoro to vypadá, že tím chce vyjádřit vřelé emoce. „Regentka Cestra je jakožto velitelka našich ozbrojených sil s ostatními členy stráže. Zúčastní se až zítřejšího obřadu. Spolu s oběma zbylými regenty a jejich senešaly.“

V hrdle se mi vzedme panika. Na zádušní mši přijdou všichni tři regenti i se senešaly. Přijíždí za námi všech šest členů rady. Jsem neskonale vděčná, že jsem stihla půdočárné v kampusu varovat.

Sel je popuzený a nesnaží se to skrýt. „Očekávali jsme, že se k nám před mší přidají další merlinové. Ale nečekali jsme příchod rady ani mágostráže.“

Erebos zdvihne bradu. „Mágostráž zpravidla zbaví destinaci možných nebezpečí před příchodem rady. Kdybychom naši přítomnost ohlašovali předem, dali bychom tím našim nepřátelům čas naplánovat odvetu.“

Vzplane ve mně náhlé podráždění. „Chcete snad říct, že my jsme vaši nepřátelé? To proto jsme se předem nedozvěděli, že se zúčastníte zítřejší mše?“ Sel po mně vrhne významný pohled a tázavě zvedne obočí.

Erebos zamrká. „N-ne, můj pane. Jistěže ne.“ Otevře ústa, ale hned je zase zavře, jako by si chtěl svoji další promluvu rozmyslet, než ji vypustí.

Zaskočili jsme ho. *To je dobře. Aspoň ví, jaké to je.*

Konečně znovu promluví – všimnu si, že obezřetně. „Už mnoho let se nejvyšší velitelé řádu neukázali veřejně na jednom místě a, jak všichni víme, Artuš nepovolal žádného ze svých dědiců po dobu dvou a půl století.“

„Znamená to, že všichni členové mágostráže dostali za úkol hlídkovat během událostí tohoto víkendu?“ zeptá se Sel a očima přejíždí po mlčenlivých postavách za Erebem.

„Ano, na místě bude přítomno všech dvacet čtyři členů,“ odpoví mu Erebos. „Doprovázet je navíc bude sekundární podpůrná jednotka.“

„To je na pohřeb docela síla,“ utrousím tiše.

„V této nejisté době, kdy se nám stínorození možná schovávají přímo před očima, není možné být přehnaně opatrný, můj pane. S kterýmkoli větším shromážděním se pojí velké riziko a vy koneckonců,“ zavrtí Erebos zamračeně hlavou, „nemáte vlastního králo mága, kterého by k vám poutala přísaha.“

Dobře mířená jízlivá poznámka. Selovi se kolem vnějších koutků očí objeví napjaté vrásky, neřekne však nic.

Pokusím se změnit téma. „Pokud budete chtít, můžeme vás zítra brzo ráno dovést k místu, kde obřad proběhne.“